

Geschiedenis OWC 1948-2020, een rijke historie

Het begin, 1948-1956

De OWC werd opgericht op 10 augustus 1948 in een achterzaaltje van het café Heinink's Betske aan het Burgemeester Vos de Waelplein (thans nieuwbouw Ganzenmarkt 11) in Oldenzaal. In het genoemde café kwam een veertiental personen bijeen en zij gaven zich staande de vergadering op als lid van de Oldenzaalse Wielervereniging OWC. De feitelijke oprichters warenquisiteur Herman van Benthem (voorzitter) en L.C. "Broer" Oude Keizer, die zelf al de nodige wielervedervaring bezat. Herman Lotgerink werd secretaris-penningmeester. De eerste trainingen vonden plaats in de driehoek De Lutte, Denekamp en Oldenzaal. Bekende namen uit die periode zijn o.a. Jan Reuver, Bobby Haverkamp en de gebroeders Henk en Bennie Schaepers. De eerste jaren had de club een bloeiend bestaan doch medio vijftiger jaren kwamen de activiteiten tot stilstand mede ook omdat er geen officiële wedstrijdrenners meer waren. Vanaf die periode leidde de club dan ook een sluimerend bestaan.

Heroprichting 1965-heden

In september 1965 werd door een aantal enthousiaste jonge wielrenners gepoogd een wielervereniging voor Oldenzaal en omstreken op te richten. Op 28 september 1965 kon de vereniging in café "Het Landhuis" op basis van de bestaande statuten een "doorstart" maken en was de heroprichting dan ook een feit. De vereniging is daarna tot bloei gekomen als nooit tevoren. Er kwamen steeds meer renners en deze behaalden steeds grotere successen. Het ledenaantal groeide als kool: in 1966 was dit nog 50, in 1988 was het al gestegen naar 280, in 1993 werd het 400e lid geregistreerd en anno 2007 stonden er 550 personen op de ledenlijst. De laatste jaren telt de vereniging circa 450 leden. Die groei is natuurlijk ook mede en vooral te danken aan de genoemde successen en de uitbreiding met diverse afdelingen in de loop van de jaren.

Zo werd de race-afdeling in de beginjaren '70 verrijkt met een jeugdafdeling terwijl in 1979 het begrip breedtesport zijn praktische uitwerking kreeg door oprichting van een toerafdeling. Eind 1989 kreeg OWC ook een ATB-afdeling, (thans MTB geheten), terwijl de club in 2006 ook nog werd uitgebreid met een afdeling handbikers. Laatstgenoemde categorie heeft inmiddels ook al enkele nationale kampioenen in haar midden.

Met name de toerafdeling kent een grote groep actieve leden, zowel voor de toersport zelf alsook en vooral voor de diverse activiteiten binnen de OWC. Het is van groot belang dat de vereniging steeds weer een beroep kan doen op deze vrijwilligers binnen de vereniging voor allerlei taken. Ook hier geldt zeker: zonder vrijwilligers geen club. In 2004 bestond de toerafdeling 25 jaar en in een fraai boekwerkje werd dit jubileum vastgelegd.

Algemeen

Door de jaren heen heeft OWC talloze bestuurders gekend die zich met hart en ziel voor de club hebben ingezet om de vereniging verder uit te bouwen. Een bekende voorzitter was destijds Herman Nijhuis, die ruim 14 jaar in die functie actief was. Henk Olde Damink volgde hem op (bekleedde in totaal ruim 15 jaar deze functie) en was vooral de kartrekker waar het ging om de wielervedbaan in Het Hulsbeek.

Een andere bekende voorzitter was tien jaar lang Ben Wigger (2004-2014). Hij was verder ook actief met de organisatie van grote nationale wedstrijden en de realisatie van de wielervedbaan en fietscrossbaan. Helaas werd de OWC op 20 oktober 2018 opgeschrikt door het trieste bericht dat Ben was verongelukt. Ter nagedachtenis aan zijn onschatbare verdiensten voor de club en de wielersport werd het plein voor het clubhuis enkele maanden later vernoemd tot het Ben Wiggerplein.

Vanaf september 2015 was Jan Lammerink voorzitter a.i. en daarnaast is hij ook meer dan zeventien jaar voorzitter van de toerafdeling geweest. Vanaf november 2020 kent de

vereniging een andere bestuursstructuur. Daarbij worden alle posten vervuld door twee personen, het systeem van duo-functies. Op deze wijze worden de taken verlicht en is de continuïteit beter gewaarborgd. De eerste voorzitters in deze nieuwe vorm zijn Jaap Hiestand en Jeroen Nijhuis. Heel opmerkelijk, Jeroen is de kleinzoon van Herman Nijhuis die in de vorige eeuw ook actief was in deze functie.

Tevens werd in 2020 de in 2018 aangegane samenwerking met de Almelose wielervereniging De Zwaluwen inzake de wedstrijdssport verder versterkt.

Clubgebouw

Het genoemde hotel-café Het Landhuis fungeerde de eerste jaren ook min of meer als clubhuis. Er was echter behoefte aan een eigen "home" en bij het 25-jarig bestaan, gevierd op 11 augustus 1973, werd aan de Hoge Haerlaan het eerste echte clubhuis van OWC geopend. Met de groei van de club werd het gebouw toch te klein en vandaar dat na twintig jaar werd uitgekeken naar een grotere accommodatie. Deze werd geheel in eigen beheer verwezenlijkt nabij Het Hulsbeek, waar in 1992 ook al een wielersbaan was gerealiseerd. Het nieuwe clubgebouw, Sur Place geheten, werd officieel geopend op 3 mei 1996. Het clubhuis is van grote waarde voor onze vereniging als trefpunt voor de wielrenners voorafgaand aan en na trainingen, wedstrijden en toertochten. Meerdere malen hebben inmiddels vernieuwingen plaatsgevonden in en rondom het gebouw waardoor de accommodatie up to date is. Het clubgebouw wordt de laatste jaren ook veel gebruikt voor educatieve doeleinden en dat betekent financieel een welkome opsteker voor de vereniging.

Trainingsaccommodaties

De trainingen vonden, zoals destijds gebruikelijk, plaats op de openbare weg. Vooral voor de jeugd werd dat op een gegeven moment toch wel erg bezwaarlijk vanwege de veiligheid etc. Daar kwam bij dat de trainingsparcoursen in de jaren '70 nogal veraf gelegen waren zoals o.a. in het Beuningerachterveld. In het midden van de jaren '80 heeft het toenmalige bestuur voor dit probleem een oplossing gezocht en werd het plan gelanceerd om in het recreatiegebied Het Hulsbeek een multifunctionele wielersbaan te realiseren. Na jaren van voorbereiding mocht het resultaat er zijn. Op 3 juli 1992 werd namelijk de Herman Siersbaan geopend: een droom, een wens van OWC ging daarmee in vervulling. De baan is vernoemd naar Herman Siers, oprichter en toenmalig directeur van het gelijknamige bedrijf, Siers kabel- en leidingmontage uit Oldenzaal, bij de aanleg van de baan zakelijk de kartrekker van dit project.

Verder dienen ook zeker de namen van Gerrit An de Stegge en Ben Wigger te worden genoemd. Zij waren de coördinatoren van dit grote project en vandaar dat de finish (Gerben Aankomst) naar hen is vernoemd. Tientallen OWC-ers hebben als vrijwilliger een grote bijdrage geleverd aan de totstandkoming van deze baan. Het totale bedrag aan zelfwerkzaamheid bedroeg dan ook maar liefst f 132.000. Tot op de dag van vandaag is de aanleg van deze baan een gouden greep gebleken. Vele trainingen en andere wedstrijden zijn en worden er gehouden terwijl de baan daarnaast ook in gebruik is voor skeeleren, handbiken en diverse andere activiteiten. Verder vindt vanaf 2010 hier ook de succesvolle Interclubcompetitie plaats.

Als gevolg van de populariteit van de MTB-sport kreeg Het Hulsbeek in 2003 een MTB-baan ter beschikking (project Juniorkamer Oldenzaal) terwijl in 2013 ook nog een fietscrossbaan werd aangelegd, mede op initiatief van de OWC en ondersteund door de Regio Twente en de gemeente Oldenzaal. Zowel de wielersbaan als de fietscrossbaan zijn voorzien van verlichting. Kortom, Het Hulsbeek mag met deze voorzieningen gezien worden als een eldorado voor de fietssport. Vooral en mede dankzij de inspanningen en de zelfwerkzaamheid van de leden van de OWC!

Organisatie (wedstrijden en tochten)

Vanaf 1968 is door de OWC telkenjare de Ronde van Oldenzaal (nu de Jan van Schoot Wielerronde) georganiseerd en vanaf 1972 ook de Jeugdronde van Oldenzaal.

Op de Herman Siersbaan vinden geregeld trainingen en wielactiviteiten plaats, zoals bijvoorbeeld de laatste jaren (vanaf 2010) de Interclubcompetitie.

Ook buiten clubverband heeft de club al die jaren organisatorisch haar mannetje gestaan getuige de meer dan 30 provinciale c.q. districtskampioenschappen die inmiddels op haar lijstje staan. In het bijzonder mag in dit kader vermeld worden de organisatie van 6 nationale kampioenschappen, zowel op de weg als in het veld (tussen 1987 en 2010). Daarnaast was OWC een zeer belangrijke partner van de Stichting Wielerevenementen Dinkelland bij de organisatie van de nationale kampioenschappen voor elite, beloften en vrouwen in Ootmarsum in 2008, 2011 en 2014. Een bijzondere koers was verder ook zeker het WK voor bakkers en aanverwante beroepen dat in 2008 door OWC ter hand werd genomen.

De toerafdeling organiseert elk seizoen twee wegtochten (waaronder de befaamde Teutoburgerwaldtocht met wel eens meer dan 2000 deelnemers) en twee veldtochten, waarbij tientallen vrijwilligers betrokken zijn. De genoemde Teutoburgerwaldtocht heeft vanaf 2019 een andere naam. Het bekendste OWC-lid, Hennie Kuiper, heeft zijn naam aan deze toertocht verbonden en derhalve heet deze thans de Hennie Kuiper Classic door het Teutoburgerwald.

Vermeldenswaard zijn ook zeker de trainingskampen die vanaf 2001 worden georganiseerd naar het Spaanse Benidorm. Met name Herman Hilgenberg is hierin vele jaren actief geweest. Meer dan duizend personen in totaal hebben inmiddels van een weekje trainen of vakantie kunnen genieten aan de Costa Blanca.

Prestaties

Vrij snel na de heroprichting in 1965 behaalden de coureurs van OWC successen en met name vanaf de 70-er jaren begonnen de renners van OWC op hoog niveau te presteren. In dit verband noemen we allereerst de namen van Hennie Kuiper en Herman Snoeijink. Hennie werd nationaal kampioen, zowel op de weg als bij de cross, wereldkampioen, Olympisch kampioen, won de vier grote klassiekers (w.o. Parijs-Roubaix en de Ronde van Vlaanderen) en eindigde verder ook nog eens twee keer als 2e in de Tour de France (1977 en 1980). Niet verwonderlijk dat hij werd verkozen tot sportman van de eeuw van de provincie Overijssel. Herman was vijf maal nationaal kampioen veldrijden en ook nog eens wereldkampioen bij de masters. Later volgden andere renners die ook tot zeer bijzondere prestaties kwamen zoals Gerard Veldscholten (sterke ronderenner), Erwin Nijboer (drie keer nationaal crosskampioen en meesterknecht van Miguel Indurain), Maarten Nijland (twee maal nationaal crosskampioen) en Rudie Kemna (nationaal wegkampioen elite). De meest opvallende namen van de laatste 15 jaren zijn zeker Joost Posthuma (sterke tijdrijder en winnaar van enkele meerdaagsen), Tom Veelers (vooral bekend als lead-out man in de Tour de France) en Glenn Edelenbos (wereldkampioen tijdrijden bij de politie). In dit rijtje hoort ook zeker Thijs Wolsink thuis. Hij werd tussen 2008 en 2014 liefst 3 keer nationaal kampioen, twee maal bij het onderdeel cross en een keer bij de MTB.

Bij de MTB-ers dient in ieder geval de naam van Axel Bult te worden genoemd als nationaal kampioen bij de elite in 2007 op het onderdeel marathon.

Bijzondere OWC-ers zijn verder ook Peter Groeneveld en Rinne Oost. Peter was als ligfietser nationaal, Europees en wereldkampioen in de jaren '90. Vanaf 2009 was hij ook zeer succesvol in het steppen en hij bezit thans al meer dan tien nationale titels alsmede meerdere Europese en wereldtitels. Rinne Oost, visueel gehandicapt, is actief op de tandem (categorie "aangepast wielrennen") en heeft inmiddels, naast een aantal nationale titels, ook al een bronzen medaille behaald bij de Paralympics in 2012.

Een blik op de lijst van nationale titels die door OWC-ers zijn behaald leert dat de teller

inmiddels de 65 al is gepasseerd. ***Zie ook de lijst met Kampioenen op de website.***

Nationale ClubKampioenschappen (NCK)

Met zoveel renners van klasse binnen de gelederen kon het dan ook niet uitblijven dat OWC als club ook van zich liet horen. Het ultieme podium daarvoor zijn de nationale clubkampioenschappen (NCK). Een ploegentijddrit en dan voor clubrenners op het hoogste nationale niveau. Sinds 1972 heeft een clubteam van OWC liefst 7 keer op het podium gestaan. Met name de jaren 1997 en 2000 waren top. Toen won OWC de nationale titel, terwijl verder nog drie 2e plaatsen en twee 3e plaatsen werden behaald, de laatste keer was dat in 2010.